

VILDMARKSFOLK.

Novell av Maria Rick-Müller.

(Forts. fr. föreg. nr.)

Det var en kväll, stilla sensommar-
afton, ett totalt år sedan den andra
nybyggarens död. Tjälarna låg i skuggan
av granskogen, och ingen
människa syntes till ute på ång eller
åker, där såden stod med fulla ax, som
började gulna mot skörd. Utol-
länens sommarfolk satt vid sinna och
vårde med snabb och varm hand, medan
tjälningssykonen sötta bredvid och
spolade. Dunk, dunk lyddes slagen ut
genom den öppna dörren. Det var det
enda ljud, som störde tyngnaden här,
och det skakade ej längre än till ut-
löslängan, varst husbonden låg på b-
skullen och sov. Förleden natt hade
två gränsbor på vandring söderut sökt
sig härberga där i gården; och som
det även gällde att fylla kuttigarna
och samtidigt godkänna den senaste
bryggen, hade det blivit sent med
nattslutet.

Från Nygårdens hade Lars Petter, de
båda sönerna och med dem Anders
Anttula ofta kört ned till kyrkbyn med
tjälarna för att på samma gång för-
en del redskap och varor, som be-
hövdes under den stundande skördanden.
Och medan karlarna nu voro ur vägen,
hade mor Kristina börjat rusta med
dogstoppning till brödbak.

Gammal, höjd och grå hade nyb-
garbustrun blivit under de många år-
barnrens rastlösa knog. Men radd i
vänderingen, kraftig och arbetssam
var hon ännu såsom i ungdomsåren.
Början var ej heller så tung numera,
sedan dottern vuxit upp och tagit hä-
va tyngden.

Gnolandet av en ungdomlig röst och
ett raskt upprepat knack knack,
hördes från vedbacken. — Det var
Hanna, som klöv bränsle till bakug-
nen.

Nygårdens dottern hade vuxit upp till
en frisk och stark janta med smidig,
våghög kropp och ett ansikte, som
lyste av hälsa och levnadslust. Hon
var vacker att se på, där hon nu stod
barhuvad i det mattröda soliditet. Trö-
jan hade hon tagit av sig, och de nakna
armarna, solbrända och mjuka höj-
de och sänkte sig i säkra hugg. Glad
var hon också till sinnes. Ty innan
nåsta solnedgång skulle Anders Ant-
tula vara hemma igen med fläskgåva
och ring. Och den blifvande Utol-
länens alla knep och elakheter skulle
komma till korta. Hjärtat svallde i
brösten på henne, när hon tänkte på
sin ställige godlynte pojke, hur de
ända sen barndomen hällit av varan-
dra och likväl i ett par år gått till
förgävs väntat på att få flytta till
egot hem. Varför styvfadern satte sig
emot den saken var ej gott att förstå.
Pengarna gällde det kanske... Ingenting
kunde förstå alla bakvägar, som den
gubbens tankar kring. Ja, när hon nu
tänkte på alla de gånger, han varit
led och hård mot Anders, tog sinnet
hennes, och i vredmodet högg hon sig
så häftigt, att yxan fastnade i hugg-
kubben.

Medan flickan stod där och arbe-
tade med veden, fördjupad i omsom
ljusa, omsom mörka tankar, hade Ju-
oko Utolälän kommit ut i logporten,
utsövd och beläten. Härifrån hade
han god utsikt över granngården. Och
när han såg flickan där borta på ved-
backen, glänsade det till under de tun-
ga ögonlocken, som för de mesta dol-
de en lurande, ostadig blick. Plötsligt
var det som om han fattat ett beslut.
Och inom några minuter stod han rätt
bakom Hanna, utan att hon märkte
hon. Ljudlös smygande, som han
närmast sig i sina nykottade näbb-
skor.

Förskräckt vände hon sig om vid
ljudet av ett lågt skrikt, i det att Ut-
tolälän sade:
"Jag tror minnsan, habaha, att du
tänker hugga hela vedbacken full, som
du arbetar, janta!"

"Vi ska baka, mens karlarna å b-
ta", som svaret kort, medan Hanna
började kasta ihop den hugna veden.
Utolälän stod och stök sitt grå-
språkiga skägg, under det ögonen ly-
st följde flickans alla rörelser. Slut-
ligen sade han:

"Ja, si, jag undrar bara, om du skul-
le kunna hjälpa mig ett slag med att
få hem ett vedslas nu i afton. Blev
hindrad i går kväll av färdeloft, och
Britta rår int om slukt. Det å en
vedtrappe ope i skogsbacken, så vi
måst dra på källken". Röstens hörd-
e likgiltig, men hade ett lent överta-
lande tonfall; och i det han såg
blicken mot de bligra moln, som ste-
go upp i väster, tillade han: "Det drar
ihop till kvällsgn, och åre så att du
blir med, åre bäst att raska på".

Hanna hade ej stor lust att hjälpa
Utolälän, vad det än gällde. Trost
efter dagsarbetet var hon gaddad. Men,
så tänkte hon på, att det kunde vara
klökast att inte ställa sig gensträvig,
nu då hon och Anders skulle handla
utan att vidare fråga efter styvfaderns
vilja. Och hon lovade att komma med,
så snart hon kunnat i bakveden till
mor.

När hon en stund senare kom upp
till granngården, ropade Utolälän
från härbred, där han sylvade med nå-
got, att hon skulle ta vedkälken och
så före uppat vedken. Han skulle
strax komma efter.

När han så hann upp henne, hade
han till Hannas förundran bössan med
sig och en näverkont på ryggen.

"Kors, ska i skjuta också?"

"Hm, det å en rävsatte, som tagit
hona av oss, och som jag sprungit ef-
ter flera dar", som svaret kort. Ut-
tolälän tog nu källkötmen och vek av
från stigen, i det han mumlade:

"Vedkastet, som vi ska till, har jag
här nordpå åsen".

Det blev ingenting mer talat.

Finländaren gick med den vane
skogströvarens säkra och raska gång
över vindfällan, sänkor och stenmark,
då och då kastande en blick bakom
sig för att se, om flickan höll något så
när jämna steg med honom. Hanna
var också snabb på fötterna och van
att gå i den stiglösa vildmarken. Men
nu började hon bli trött och hon kån-
de sig förargad över Utoläläns på-
hitt att ta henne till hjälp med slukt.
Helt så veden inte fanns på närmare
håll. Slutligen stannade han. Lade
konten och bössan på källken. Tog
sen fram en blockkutting och drack
ett par djupa klunkar.

"Gå du int' smaka en stycksträ",
sade han utan att se på Hanna. Men
nu rann sinnet på Nygårdens dottern, och
hon svarade: "Jag har int' följt med
för att förargas å era olämpor; och
å vi int' snart vedkastet, så vän-
der jag, och i får hjälpa er själv!"

Med ett språng stod Utolälän rätt
framför henne. Ögonen gnistade, de
tjocka läpparna darrade. Och med en
helt halvkrävd stämma framstötte
han, i det han grep henne om armarna:
"Du rör dej int' ur stället... Här
å int' fråga om nå'n ved. Du ska
följa mej över gränsen och bli min
kvinna; det å va' du ska... Och pen-
garna mina har jag med, så nå'n nöd
ska' det int' gå på dej... bara du fogar
dej... Tror du, att jag gått här och
sej på dej i åratall, janta, för att styv-
son skulle få komma i lag med dej
till slut? Haha, juoko Utolälän var
er för slug och har gett sej till tåls,
tills rättstund var kommen..."

Han drog henne våldsamt intill sig;
men Hanna, som under första ögon-
blickets fasa stått som förlamad för-
skräckt nu värja sig. Vämjelsen och
vreden togo överhand över försäkr-
elsen. Hon spottade honom i ansik-
tet:

"Ni fortappade gubbuschling!...
Skäms ni int', och har ni int' nå'n sam-
vete..." Hon slog till honom med för-
tyvans kraft och lyckades ett tag
slita sig lös. Men Utolälän var stark
och rörlig, och motståndet eggade och
gjorde honom ursinnig.

"Din satan!" väste han, i det han
nådde henne med ett slag, så att hon
föll...

Nygårdens dottern var redd och hjälp-
lös i den gamle nidings våld...

I skumma augustinatten löpte en
förskrämd varelse genom skogar och
moar, över gläntor och bäckar, som
jagad av nattens spökväsen, och själv
liknande en flyende spöksyn, än fram-
trädande i nattdimman, än försvinnan-
de i deras vita dunskrets... En nästan
veteskrämd kvinnovarelse, som sprang
för att rädda liv och förstånd undan
en stor fasa... Kläderna sönderrivna,
håret nedfallit kring ett ansikte, som
skakade av skräck. Hela natten hade
hon sprunnit, tills hon bland segnade
med av trötthet.

När dimman veko för rött morgon-
sol, syntes bygd. Men det var ännu
så tidigt, att ingen varnades den
skrämtliga skapen, som skyttade
i skogsbrönet, sökande sig fram till
banad väg.

Då länsmannen i tidiga morgonstun-
den kom in på sitt kontor, fann han
en kvinna sitta hopsjunken på stolen
vid dörren, skakande av gråt, översig-
given och eländig. Han var ingen
hård man. Och hon syntes honom öm-
känsvärd.

Men en god stund drojde det, innan
han fick klart för sig, att den illa med-
farna, förskrämda varelse kunde vara
Nygårdens dottern, som han väl kände
till. Och länsmannens häpnad blandas
des med allvarliga färbågor; ty någon
svår ofärd måste ha hänt däruppe vid
Lomtjärn, då den aktade nybyggarens
flicka kom till länsmängden i slukt
försvunnen tillstånd.

Så småningom fick han också full
kunskap om det fruktansvärda, som
jagat henne genom vildmark och natt
till hans dör...

Så småningom fick han också full
kunskap om det fruktansvärda, som
jagat henne genom vildmark och natt
till hans dör...

Så småningom fick han också full
kunskap om det fruktansvärda, som
jagat henne genom vildmark och natt
till hans dör...

Så småningom fick han också full
kunskap om det fruktansvärda, som
jagat henne genom vildmark och natt
till hans dör...

Så småningom fick han också full
kunskap om det fruktansvärda, som
jagat henne genom vildmark och natt
till hans dör...

Så småningom fick han också full
kunskap om det fruktansvärda, som
jagat henne genom vildmark och natt
till hans dör...

Så småningom fick han också full
kunskap om det fruktansvärda, som
jagat henne genom vildmark och natt
till hans dör...

Så småningom fick han också full
kunskap om det fruktansvärda, som
jagat henne genom vildmark och natt
till hans dör...

Så småningom fick han också full
kunskap om det fruktansvärda, som
jagat henne genom vildmark och natt
till hans dör...

Så småningom fick han också full
kunskap om det fruktansvärda, som
jagat henne genom vildmark och natt
till hans dör...

Så småningom fick han också full
kunskap om det fruktansvärda, som
jagat henne genom vildmark och natt
till hans dör...

Så småningom fick han också full
kunskap om det fruktansvärda, som
jagat henne genom vildmark och natt
till hans dör...

Så småningom fick han också full
kunskap om det fruktansvärda, som
jagat henne genom vildmark och natt
till hans dör...

ten fanna, förutom matsäck och brän-

vin, flera tusen riksdaler i sedlar. Han

hade tagit med sig även husbonns och

Anders Anttulas pengar. — Och med

ledning av de upplysnings, som hu-

strus kunnat ge, väste man nu, att

han var bördig från Estland och för

ett tjugutal år sedan gjort sig så dåligt

rykte, att han funnit lämpligt förvin-

na från hembygden.

Domen blev, genom synnerligen för-

mildrande omständigheter, straffarbe-

te i två år. Och det var, som om do-

mare och nämnd den gången helst

skulle ha velat finna någon utväg för

att helt kunna frikänna brottlingen.

När den gamle domaren efter av-

kunnandet halvt för sig själv mulla-

de: "En karl som denne Utolälän
borde vara var mans niding och slita
spo, tills köttet blev till trasor! Vår
lag har tyvärr ej nog hårt straff för
dylika förbrytelser..." då gick den
annars ordknäppa nämndemannen Jo-nas Löv fram till honom och sade,
tjock i röst: "Ja, det säger jag, herr
domare, att hade min flicka råkat ut
för slukt, då hade jag så nämndman
jag, slagit livet ur tillräkningsman-

nens alla kropp".

Sålv tyckte Hanna vara lugn och
rojd. Men blek och nedtryckt som av
en tung börd. Ej en enda gång hade
hon lyft de sänkta ögonlocken, medan
hon stod där inne i tingsalen.När hon fördes ut, såg hon heller
inte upp. Det var som om hon glömt
att någon människa stod henne nära
och kunde bry sig om henne.Utifrån dörren var det så någon,
som fattade hennes hand och med ett
fast tag drog henne intill sig. Då må-
ste hon se upp. Det var Anders Ant-
tula. Han hade blivit mager och var
blek under solbrännan. Men röstens
hårdhet städig och sig lik, då han nu
sade: "Två år i dag kommer jag och
hämtar dej. Och då lyser, det för oss
med detsamma. Mor hälsar och
hon inget åg har till dej." Det var
nåstan som om det blott varit fråga
om en vanlig längresa."Int' kan det ske numera", kom svaret
bävande lågmält, under det att
flickan försökte göra sig lös från hans
arm."Det ska' skel!" sade han allvarligt.
"Och det ska du vara, flicka, att hade
du int' gjort det här, så hade jag
tagit hans liv".Då lutade hon sig intill honom och
grät. Och hon kände, som om ny
kraft att leva började vakna inom
hennes.

NEW BRUNSWICK.

Provincen New Brunswick har för-
klarat utgått ett militärdistrikt med
numret 7.Drunknade, John Campbell, en far-
mare i Napan, påträffades i lördags
drunknad i Napan river. Han hade
varit patient på provinsjukhuset i Fair-
ville.Sjuk i femton år. "Jag var sjuk i
femton långa år", skriver fru Frances
Pontek, Stratford, Wis., och var un-
der behandling av alla slags doktore,
men ingen kunde hjälpa mig. Genom
användandet av Kuriko blev jag full-
komligt återställd. Nu kan jag äta
varje mat och är i stånd att hjälpa
min man med arbetet på gården. Det
är ett överdärligt botemedel". I olik-
het med andra mediciner säljes Dr.
Peters Kuriko ej genom apotekare,
utan tillhandahålls allmänheten di-
rekt från laboratoriet. Om ni är in-
trasslad i en god medicin, skriv då
till Dr. Peter Fahney & Sons Co.,
Chicago, Ill.Dr. Peters Kuriko levereras alldeles
tullfritt i Canada.

Vad lider ni av?

Om ni ser blek och sjuk ut,
får ni ständigt höra denna fråga.
Men det är icke svårt att
finna det rätta botemedlet. I nio
fall av tio utför icke er mages
sitt arbete effektivt. Den be-
höver rensas. Det bästa medel,
som skall sätta magen i skick igen, är
Triner's American Elixir of Bit-
ter Wine. Detta skall bota er
från förstoppning, dålig mat-
smältning, huvudvärk, nervositet,
sömnlöshet, allmän svaghet
etc. Det giver det bästa resul-
tatet vid alla magsjukdomar.
Många kvinnor i den farliga ål-
dern, gruvarbetare och andra ar-
betare, som inandas gaser etc.,
kunna intyga det av erfarenhet.
På apotek. — Det häftiga omsla-
get från varmt till kallt väder
borde påminna eder om att det
bästa botemedlet för förkylning
och hosta är Triner's Cough
Sedative. I fall av reumatism
och neuralgia är det bästa bote-
medlet Triner's Liniment. På
apotek. — Jos. Triner, Mfg.
Chemist, G. 1333-1343 S. Ash-
land Ave., Chicago, Ill.

de Walker CANADIAN
FINEST
THEATRE
THIS WEEK
Matinee Wed. & Sat.
ALBERT BROWN
in the romantic drama
"THE LOVE OF A KING"
ALL NEXT WEEK
Ralph Connor's (Major Gordon)
famous
"SKY PILOT"
founded on his best known stories
SKY PILOT and BLACK ROCK
A cast of stellar quality.
BOX OFFICE SALE OPENS FRIDAY
Evgs. \$1.50 to 25c. — Mats. \$1.00 to 25c.

MANITOBA GOVERNMENT
SERVICE DEPARTMENTEn av en serie artiklar av olika tjänstemän vid Manitoba
Agricultural College.

Beredning av fjäderfä för marknaden.

Under de två närmaste måna-
derna kommer det mesta fjäder-
fä som uppfötts för att säljas på
till marknaden. Somliga fåglar
äro undergödda och andra åro icke
lämpligt beredda för markna-
den. Och dessa få endast lågt
pris. Andra sällas i första klas-
sens skick och skall inbringa ett
mycket högre pris.

Ehuru foderslag är mycket
högt i pris i år, skall det dock
fortfarande betala sig att göda
tuppkycklingar av 1917, innan
man säljer dem. Det betalar sig
ej att göda gamla höns, men det
är vanligen icke nödvändigt,
emedan de redan åro feta nog för
att slaktas.

Tuppkycklingar gödas bäst i
godkorgar, men dessa korgar
kräva arbete och en del timmer,
och många farmare skola icke
anse det vara värt att göra des-
sa korgar. Om korgar icke an-
vändas, är det bäst att göda ung-
tupparna i mörkt rum, där det
icke är mycket luftdrag. Ett
mörkt rum skulle vara en dålig
placering för höns, som icke bered-
da för slakt. Mörkert skulle
göra fåglarna inaktiva och skul-
le inverka menligt på deras häls-
sa; men då det gäller ungdoms-
som skola slaktas om några ve-
kor, är det knappast tid att deras
hälsa skall anfäktas; och det
stilla liv de föra i mörkert gör
att de bli fetare.

Om någon önskar använda
gödningskorgar, kunna de göras
av gammalt timmer eller gamla
lådor. Hav botten öppen, så att
korgen ej blir osanitär av dropp-
ning. En korg 6 fot lång, 16
tum bred och 18 tum hög håller
12 höns. Botten, bakre delen och
toppen böra vara slättad på län-
den o. fram till böra slås ställas
upprätt. Den bör delas i tre av-
delningar, som alla öppna sig i
toppen, så att hönsen kunna läg-
gas in och tagas ut lätt. På bot-
ten böra slats icke vara mer än
1/2 tum breda och sitta omkring
1 1/2 tum åtskilda. På baksidan,
toppen och framsidan duga van-
liga byggnadsribbor. Dessa böra
sitta två tum från varandra.
Korgen bör överdras med stål-
tråd från taket eller placeras på
bockar. Små uppehållare för en
höns sätts vid varje änd. Inom
håll skall sättas vid varje ända.
Korgen skall utanför densamma,
så att hönsen som åro innanför
kunna sträcka ut huvudet och
åta ur hon.

Borttagande av lus. Innan man
börjar göda ungdoms, böra de
damms med insektspulver. En
lång höns är icke mycket vär-
d. Ett gott luspulver kan tillver-
kas av 3 delar gasolin och en del
cresol. Blanda detta och tillag
gradvis tillräckligt med plaster
of paris för att taga upp all fukt.
Det tar i allmänhet 4 quartas
plaster of paris till en quart av
vätskan. Den exakta mängden
måste emellertid bestämmas av
pulvrets tillstånd i varje korg.
Vätskan och torr plaster böra
noga blandas, så att vätskan blir
lika fördelad i massan av pla-
stret. Då nog med plaster till-
slägs, blir blandningen ett torr-
skäp pulver med en ganska
stark karbollukt och en något
mindre gasolinlukt.

Ransoner. Olika ransoner kun-
na användas för att göda höns.
Det foder som mest användes är
omogot vete, korn, havre eller
ograsfrön. Prof. M. C. Herne
av Manitoba Agricultural Col-
lege säger emellertid:

LAKARE.

BJÖRNSSON & BRANDSON
LAKARE
Cor. William och Sherbrooke.
Mottagningstid: 2-3, 7-8 e. m.
Bostadstelef. Garry 321 — Garry 763

DR. J. STEFANSSON
Islands specialist på ågata, ågata
någons och strupens sjukdomar.
401 BOVD BUILDING.
Hörnet af Portage ave. och Edmonton
Tel. M. 3088 eller Garry 2315.

DR. B. GERZABEK
415-417 Pritchard Ave. Winnipeg.
Telefon St. John 474.

LAKARE
som erhållit diplom i Götterke-Ungern, Tysk-
land, London, England, Canada etc. F. d.
assisterande läkare vid de kungliga och kej-
serliga klinikerna i Wien, Krakas, Prag, Ber-
lin, Paris och London, England.

SPECIALIST
för mag- och lunglidande, sjukdom i inälvor-
na, kiska och frustimmar-sjukdomar, år-
förlossningar och operationer. Behandling
och utöms hemmet, såväl som i mitt privata
sjukhus. Besöksställe: Läkare å St. Boniface
och General Hospital.

MOTTAGNINGSTID:
8-12 f. m., 2-6 e. m., 7-10 på kvällen.

"Den enklaste farmransonen
fås genom att blanda 2 delar
havre, 1 vete och 1 korn. Hacka
detta mycket fint, två fingrar, de-
sto bättre. Om man det gör, be-
höver man icke sälla och fodret
är mer lättmalt. Blanda detta
med kärnmjöl.

Podra endast kött de första
dagarna och åka så småningom,
så att de vid den första veckans
slut få fulla ransoner. Bäst är
att fodra ett uns av blandningen
(innan den är blandad med mjöl-
ken) till varje fågel de två första
dagarna. Det blir 12 uns till en
korg på 12 höns två gånger dag-
ligen under de två första dagar-
na. Åka sedan med 3 uns till
korgen varannan måltid, tills
man nått full kapacitet. Den
mängd, som ätes av en korg, va-
rierar med olika slags fåglar,
hönsens vikt och olika gödnings-
perioder, men vanligen blir det
mellan 24 och 40 uns.

Genom att upplåta fodret en
måltid på förhand, vinner man
i det partiklarna uppjuckas och
bli lättare att smälta. Man bör
vara nogga vid utfodringen, spe-
ciellt sedan hönsen åro på full
ranson. Då en höns en gång slut-
tat åta, är det svårt att förut-
tata, att den börja igen. Det kan
ske endast genom att taga hönen
upp ur korgen och låta henne
springa omkring fritt under nä-
gra dagar och så börja från bör-
jan igen. Expertfodringen är
den som känner sina fåglars ka-
pacitet så väl att han kan avvaga
mängden precis, så att de få nog
och ändå skola kunna åta litet
mer. Omkring tio dagar eller en
vecka innan de skola slaktas, böra
de givas en liten mängd talg i
små delar och blandad med
blandningen. 3 uns till tolv kyck-
lingar en gång om dagen skall
giva vitt kött. Intet vatten be-
höves under gödningsstiden. En
liten portion med grov sand kan
läggas till ransonen en gång i
veckan.

Tre veckors gödning är nog
för den vanliga farmhånen och i
några fall kunna två veckor räc-
ka. Kycklingarna vinna endast
litet den första veckan, men un-
der den andra veckan ökas hön-
nes vikt betydligt. Den tredje
veckan blir ökningen mindre
igen och den fjärde veckan blir
den ännu mindre. Det tager för
mycket föder att producera ett
pund i ökning efter den tredje
veckan för att göra det vinstgi-
vande.

Inflytandet av olika sorters
foder. Den canadensiska mark-
naden kräver en höns med vitt
kött. Genom att använda havre
och mjölk ernär man detta.
Stora kvantiteter majes produ-
cera gult kött, likaledes kött-
efterskräp. Kycklingar, som
gätt fria och åtit gräs under
skinet. Det övervinnes genom
att fodra till stor del med havre
och mjölk under gödningsperi-
oden. Om gödningen göres rätt,
kunna hönsen säljas såsom
crate-fattened, milk-fed, roast-
ers och böra erhålla högt pris på
större och bättre marknader".

En broschyr med titel "Fatt-
ening, killing and dressing Chick-
ens for Market" (på engelska)
giver fullständiga upplysningar i
ämnet. Den kan erhållas genom
att tillskriva P. C. Publications
Branch, Manitoba Department
of Agriculture, Winnipeg.

DR. R. L. HURST
Medlem av Royal College of Surgeons, Eng-
land. Licentiat av Royal College of Physi-
cians, London. Specialist: Bröst, nerv-
och kvinnliga sjukdomar.
Kontor: 305 Kennedy Bldg., Portage Ave.
mitt emt. Kallan. Telefon Main 814.
Kontorstid: 9-5 och 7-9.
Bostadstelef. Garry 1175

DOKTORS
Boulanger och Boissonneault
Läkare och Kirurger.
Dr. Boulanger, post graduate från sjuk-
hus i Paris och London.
Dr. Boissonneault, post graduate från
sjukhus i New York och Chicago.
Det mest moderna Xstråle- och
Genito-urin-laboratorium.
19011 Jasper Avenue,
Edmonton, Alberta.
Telefon 1032 och 4340

DR. ROVEDA, M.T.D.M.E.
för kroniska sjukdomar, elektrisk be-
handling för nervositet och reumatism,
kroppsmassage, borttagande medelst
elektricitet av hår och födeläsemarken
kpa.

LIKTORNSOPERATOR.
Kontor: 219 Somerset Building.
Telef. M. 1280. Winnipeg.

SKANDINAVISKA ADVOKATER
121 Mearns Bldg.
BOTHWELL, JOHNSON & BERGMAN.
P. O. Box 1886.
WINNIPEG, MANITOBA

MOYER'S
Postorder
Skoförsäljning

KVINNORS

Kvinnors vanliga galo-
scher. Storlek 3
till 7 **75c**

Kvinnors svarta dama-
sker. 3/4 höga, storlek 3
till 7, per
par **\$1.25**